

[Alfred Hansen]

Idet det viser sig, at den forventede udslusning af klienterne hverken er mulig eller forsvarlig, da de ikke er så selvhjulpne, at de kan udskrives fra institutionen, og da der på Fyn ikke findes tilstrækkeligt med kollegier eller pensionater, som kan samle de åndssvage op i forbindelse med en udslusning, vil de påtænkte afskedigelser være udtryk for menneskelig foragt for de af vore medborgere, som mest af alle er afhængige af politikernes forståelse for deres problemer.

For at sikre en tilfredsstillende standard inden for åndssvageforsorgen efter amternes overtagelse af særfor sorgen fra den 1. januar 1980 vil det være af afgørende betydning, at socialministeriet ikke foretager nedskæringer, men tværtimod giver pristalsregulerede merbevillinger, så amterne ikke overtager institutioner på et forringet niveau.

Socialministeren (Eva Gredal):

Til det stillede spørgsmål vil jeg gerne sige, at jeg vil tage alle mulige initiativer for at forhindre afskedigelser inden for åndssvageforsorgen. Imidlertid var for forsorgscenteret på Fyn forholdet det pr. 1. april 1977, at klienttallet medførte, at personalet skulle reduceres med omkring 40 heltidsstillinger. For at forhindre afskedigelser som følge af nedgang i klienttal dengang, søgte jeg og fik en ekstrabevilling i 1977-78, som medførte, at der blev overført 13 mill. kr. til åndssvageforsorgen til dette formål. Tanken var, at personale-reduktionen skulle ske gradvis og gennem naturlig afgang.

I december 1977 blev det indberettet til ministeriet, at Fynscenteret, som fik 3,3 mill. kr. af særbevillingen, altså ca. 25 pct., forventede, at 33 ansatte inden for boafsnittene og 10 inden for skoleområdet ville forlade centeret. Det er det tal, der nu opgives til ca. 40, hvoraf de 26 er på centralinstitutionen Strandhøj. Ekstrabevillingen er med andre ord blevet betragtet som en permanent bevilling, eller også har der bogstavelig talt ikke været tale om naturlig afgang på Fynscenteret.

Det er vanskeligt at acceptere kritik af den dengang pålagte reduktion, hvis der inden for åndssvageforsorgens forskellige centre skal være ensartede forhold mellem antal klienter og personale. Og der er ikke siden finansåret 1977-78 eller for finansåret 1978

regnet med nedgang i personaletal som følge af forventet udslusning af klienter. Derimod er der stillet bevilling til rådighed allerede fra indeværende finansår til ibrugtagning af 12 funktionærværelser til klienter, der i højere grad end hidtil skal søges selvstændiggjort. Yderligere stigning i klientantal forventes ikke efter de oplysninger, jeg har fået fra centeret.

Påstanden om, at afskedigelser vil medføre, at klienter lægges tidligere i seng, spændes fast og får beroligende medicin, afvises skarpt fra forsorgscenterets side.

Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om afskedigelser og slå fast, at nedgang i personaletal som konsekvens af nedadgående patienttal ikke er urimelig. Imidlertid føles det ofte af personalet som en standardnedgang. Men forsorgens standard for 1976-77 vil blive opretholdt og endda lidt forbedret. De tekniske forhandlinger om finanslovbevilling i 1978 er endnu ikke afsluttet, men jeg kan stille i udsigt, at enhver tilpasning af klienttal og bevilling vil ske ved naturlig afgang af personale; ingen medarbejder ved åndssvageforsorgen vil blive afskediget af den grund.

Alfred Hansen (DR):

Jeg vil gerne takke socialministeren for den positive indstilling til at stræbe efter at forhindre - hvis jeg må forstå det sådan - afskedigelser på Strandhøj.

Det ligger sådan, at klienttallet på centeret, efter hvad jeg har fået oplyst, er på 232 i øjeblikket og med udsigt til 10-12 stykker mere, hvilket betyder, at det så er fuldt belagt. Der har altså ikke fundet denne udslusning sted, som har været forudsætningen for besparelserne. Jeg vil gerne spørge socialministeren, om ikke de tungere klienter, i det øjeblik der eventuelt udsluses og kommer andre klienter ind, som er tungere, kræver ekstra omsorg, sammenlignet med de lettere klienter, som eventuelt bliver udsluset.

Må jeg fortolke socialministerens svar derhen, at socialministeren, eventuelt igennem en merbevilling på den kommende finanslov, hvor der er fremsat ændringsforslag fra visse partier i folketinget om en merbevilling, vil forhindre afskedigelser? Et konkret spørgsmål: vil socialministeren forhindre afskedigelser, hvis klienttallet er konstant?